KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 22.8.2005
KOM(2005) 381 endelig

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Gensidig anerkendelse af rejsedokumenter udstedt af andre medlemsstater er et af grundprincipperne i etableringen af et område uden indre grænser. Formålet med dette princip er at gøre det muligt for tredjelandes statsborgere, som er i besiddelse af bestemte dokumenter udstedt af en medlemsstat, der indgår helt i det fælles område, at rejse ind i og/eller rejse frit omkring inden for det fælles område uden at skulle opfylde yderligere krav. Forudsætningerne for, at dette princip kan gennemføres tilfredsstillende, er, at parterne har tillid til hinanden med hensyn til dokumentsikkerhed, og at der foretages en tilstrækkelig personkontrol på grundlag af fælles kriterier og procedurer for at undgå risici i forbindelse med disse personers rejseaktivitet.

I de gældende Schengen-regler fastlægges princippet om gensidig anerkendelse af et ensartet visum (artikel 10 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (i det følgende benævnt "Schengen-konventionen")[1], og dette princip stadfæstes i artikel 2 i forordning (EF) nr. 539/2001[2], der fastslår, at et visum udstedt af en Schengen-medlemsstat også er gyldigt for passage af en anden Schengen-medlemsstats ydre grænser med henblik på et kortvarigt ophold eller transit. De gældende Schengen-regler (artikel 18 og 21 i Schengen-konventionen) fastsætter også en ordning for gensidig anerkendelse af visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud. Denne ordning omfatter transit (artikel 18) og kortvarige ophold (artikel 21).

Gennemførelsen af Schengen-reglerne i to faser, som omhandlet i tiltrædelsesaktens artikel 3, indebærer med hensyn til visabestemmelserne, at nye medlemsstater ganske vist fra tiltrædelsestidspunktet skal anvende bestemmelserne i forordning (EF) nr. 539/2001 og dermed kræve visum for statsborgere fra de tredjelande, der er opført i bilag 1, men fortsat skal udstede deres nationale visa, indtil Rådet har truffet afgørelse om, at de er fuldt integreret i Schengen-området.

Definitionen af Schengen-visum i artikel 2 i forordning nr. 539/2001 udelukker muligheden for, at et visum til kortvarige ophold udstedt af en stat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, kan anerkendes som ligestillet med et nationalt visum udstedt af en anden medlemsstat, der ikke er fuldt integreret i det fælles område, således at sidstnævnte medlemsstat på grund af denne manglende ligestilling ikke kan tillade tredjelandes statsborgere, der har visumpligt, at rejse gennem eller opholde sig på sit område uden at kræve sit eget nationale visum. Forordningen fastlægger heller ingen ligestilling mellem opholdstilladelser og visa.

Schengen-reglerne om gensidig anerkendelse, der gælder for transit og kortvarige ophold, gælder heller ikke mellem gamle og nye medlemsstater på tiltrædelsestidspunktet. Nye

---

[1] EFT L 239 af 22.9.2000, s.19.

[2] Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, EFT L 81 af 21.3.2001, s.1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005, EFT L 141 af 04.6.2005, s.3.

medlemsstater har derfor pligt til ved tiltrædelsen at udstede nationale visa for indrejse i og transit gennem deres område til tredjelandes statsborgere, der har visumpligt i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, selv om de pågældende statsborgere er i besiddelse af en Schengen-opholdstilladelse eller et Schengen-visum eller af et nationalt visum til længerevarende ophold, udstedt af en Schengen-stat.

Selv om alle Schengen-reglernes bestemmelser om de ydre grænser, herunder Schengen-konventionens artikel 5, stk. 3, tilhører den kategori af Schengen-bestemmelser, som de nye medlemsstater skal anvende fra tiltrædelsen i deres indbyrdes forbindelser, og som skal anvendes i forbindelserne mellem nye og gamle medlemsstater[3], indebærer dette ikke i sig selv en ordning med obligatorisk gensidig anerkendelse af opholdstilladelser for passage af de ydre grænser; for et absolut nødvendigt grundelement i en sådan ordning for gensidig anerkendelse – dvs. listen over de pågældende opholdstilladelser, der er anført i bilag XI til den fælles håndbog – er bevidst og udtrykkeligt blevet udelukket fra kategori I (de bestemmelser, der finder anvendelse ved tiltrædelse). Dette er i fuld overensstemmelse med, at alle Schengen-reglernes bestemmelser om en ordning for gensidig anerkendelse af dokumenter (visa, opholdstilladelser …) er anbragt i kategori II (bestemmelser, der skal anvendes fra et tidspunkt, som fastsættes af Rådet). Artikel 5, stk. 3, definerer og begrænser kun betingelserne for indrejse, der skal kontrolleres.

På samme måde omhandler artikel 5, stk. 1, kun indrejsebetingelserne for tredjelandes statsborgere, som har visumpligt, og fastlægger ikke gensidig anerkendelse af visa til kortvarige ophold. Artikel 5, stk. 1, bygger på den ordning med obligatorisk gensidig anerkendelse af visa til kortvarige ophold, der er fastlagt i Schengen-konventionens artikel 10. Artikel 5, stk. 1, der også gælder for nye medlemsstater fra tiltrædelsestidspunktet, forpligter hverken gamle Schengen-medlemmer til at anerkende visa udstedt af nye medlemsstater eller nye medlemsstater til at anerkende Schengen-visa.

Desuden gælder artikel 5, stk. 3, kun for tredjelandes statsborgere, som har en opholdstilladelse, og som ønsker at rejse gennem en anden medlemsstats område for at vende tilbage til deres opholdsland; den gælder ikke for personer, der ønsker at rejse gennem en medlemsstats område på vej fra opholdsmedlemsstaten til et tredjeland. Artikel 5, stk. 3, gælder heller ikke for indehavere af visa til kortvarige ophold. Denne bestemmelse er derfor ikke nogen velegnet løsning på de fleste af ovennævnte problemer.

Inden tiltrædelsen af EU anerkendte en række nye medlemsstater på grund af deres geografiske beliggenhed på hovedtransitårerne i praksis ensartede visa til kortvarige ophold, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af Schengen-staterne for transit og/eller kortvarige ophold som ligestillede med deres nationale visa. Anerkendelsen af sådanne dokumenter var baseret på bilaterale aftaler mellem nye medlemsstater og tredjelande eller på ensidige nationale beslutninger[4]. De nye medlemsstater har påpeget de administrative

---

[3] I artikel 5, stk. 3, er der fastsat følgende: "en udlænding, der er i besiddelse af en opholdstilladelse … udstedt af en af de kontraherende parter … skal have tilladelse til gennemrejse, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over uønskede udlændinge af den kontraherende part, ved hvis ydre grænser den pågældende ønsker at indrejse."

[4] I de bilaterale aftaler, som Polen har indgået successivt med Ukraine, Belarus og Rusland, er der f.eks. en bestemmelse om, at statsborgere fra disse lande, der har et visum eller en opholdstilladelse udstedt af en Schengen-stat, kan rejse gennem Polen uden at skulle være i besiddelse af et polsk transitvisum. For Sloveniens vedkommende var retsgrundlaget for anerkendelse af et sådant dokument til transit eller kortvarige ophold en regeringsbeslutning baseret på uformelle bilaterale aftaler med Tyrkiet, Den

problemer, de har stået over for siden tiltrædelsen af EU, hvor de erstattede deres anerkendelsespraksis med en ny ordning, der kræver, at de udsteder nationale visa til transit eller kortvarige ophold til tredjelandes statsborgere, som er i besiddelse af et Schengen-visum eller en opholdstilladelse eller et nationalt visum til længerevarende ophold udstedt af en Schengen-stat. De har især understreget det omfattende administrative ekstraarbejde, det medfører for deres ambassader og konsulater i medlemsstaterne. De har også understreget, at personer, der berøres af disse faciliteter, ikke udgør nogen risiko for de nye medlemsstater, da de er blevet undergivet forskellige former for streng kontrol i Schengen-staterne, før de får udstedt Schengen-visa, opholdstilladelser eller nationale visa.

Desuden tillader de eksisterende regler ikke Schengen-landene at anerkende tredjelandes opholdstilladelser, såsom opholdstilladelser udstedt af Schweiz eller Liechtenstein, til transit eller kortvarige ophold i Schengen-området. Det betyder, at tredjelandes statsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt af Schweiz eller Liechtenstein, og som har visumpligt, skal ansøge om visum til transit gennem det fælles område ved tilbagerejse til deres oprindelsesland. I betragtning af den betydelige sæsonbetonede rejseaktivitet (dvs. i sommerferieperioden) står en række medlemsstaters konsulater i Schweiz og Liechtenstein, som på grund af deres geografiske beliggenhed er særlig berørt af disse rejseaktiviteter, over for en stor administrativ byrde på grund af behovet for at udstede de nødvendige visa i tide i de pågældende perioder. Ifølge en undersøgelse foretaget af det schweiziske centralregister for udlændinge i april 2003, er 514 250 personer berørt af denne sæsonbetonede transittrafik. Det samme gør sig gældende i forbindelse med transit for indehavere af opholdstilladelser udstedt af Liechtenstein, selv om tallene er mindre [5].

De schweiziske myndigheder fritager i øjeblikket indehavere af opholdstilladelser udstedt af en EU-medlemsstat for visumpligt (ved en lov, der trådte i kraft i juli 2000). Schweiz's ensidige anerkendelse af opholdstilladelser udstedt af EU-medlemsstaterne som ligestillede med sit nationale visum dækker transit og kortvarige ophold. På lang sigt vil spørgsmålet om anerkendelse af den schweiziske opholdstilladelse blive løst via den aftale, der blev undertegnet den 25.10.2004 om Schweiz's associering i Schengen-reglerne. Undertegnelsen og derefter ratificeringen vil dog stadig tage nogen tid. Desuden skal der gennemføres en evaluering af alle nødvendige forudsætninger for gennemførelsen af aftalen, inden Schweiz kan deltage fuldt ud i Schengen-reglerne. Det nuværende problem kræver dog en hurtig løsning i medlemsstaternes interesse.

Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Bosnien-Hercegovina, Serbien-Montenegro og Rusland. Ungarn har med Serbien-Montenegro og Ukraine indgået bilaterale aftaler med tilsvarende bestemmelser.

[5] Efter en første diskussionsrunde om dette spørgsmål i Rådets arbejdsgruppe på området forsøgte medlemsstaterne at løse problemet inden for rammerne af de eksisterende bestemmelser om transitvisum (de fælles konsulære instrukser, punkt 1.2.1.2), ved at udnytte muligheden for at udstede transitvisum med en lang gyldighedsperiode (et eller to år) og tillade mere end én gennemrejse. Dette praktiske arrangement førte dog ikke til nogen tilfredsstillende løsning. Det er således ikke blevet gennemført systematisk og ensartet af de pågældende medlemsstater og havde kun begrænset virkning med hensyn til en reduktion af det samlede antal visumansøgninger. De pågældende personer rejser principielt en gang om året, så et transitvisum til flere indrejser, som er gyldigt i et år, er ikke det mest velegnede middel til at lette denne rejseaktivitet. På grund af de schweiziske opholdstilladelsers gyldighed, som er begrænset til et år med mulighed for forlængelse, kunne konsulaterne i Schweiz ikke udstede transitvisa med længere gyldighedsperiode. På baggrund af erfaringerne valgte medlemsstaterne en langfristet løsning på dette spørgsmål, i betragtning af, at de pågældende personer ikke udgør en risiko, da de bor og arbejder lovligt i Schweiz og Liechtenstein.

Da Schengen-reglerne ikke giver mulighed for at løse de pågældende problemer, har Kommissionen for at afhjælpe medlemsstaternes behov for en velegnet løsning undersøgt mulighederne for at vedtage en særlig ordning på grundlag af ensidig anerkendelse.

2. TO FORSLAG

På baggrund af ovennævnte problemer har Kommissionen fundet det nødvendigt at finde en velegnet løsning, der giver et højt sikkerhedsniveau og forhindrer, at hovedprincipperne i og den gnidningsløse anvendelse af Schengen-reglerne undermineres.

Der foreslås derfor følgende to løsninger:

For de nye medlemsstaters vedkommende: Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at de nye medlemsstater i overgangsperioden ensidigt anerkender en række dokumenter udstedt af Schengen-staterne, med mulighed for at udvide anerkendelsesordningen til at omfatte dokumenter udstedt af andre nye medlemsstater (*punkt 2.1)*.

Kommissionen har i denne forbindelse taget følgende i betragtning:

- de nye medlemsstaters særlige behov på visumområdet i overgangsperioden indtil de integreres fuldt ud i Schengen-området, og reglerne for gensidig anerkendelse, der er fastsat i Schengen-reglerne, vil gælde for dem

- den strenge kontrol, som tredjelandes statsborgere har været igennem inden medlemsstaternes kompetente myndigheder udsteder Schengen-dokumenter eller nationale dokumenter

- den beskedne risiko, som denne personkategori udgør for de nye medlemsstater.

For opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein: Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af ensidig anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein som ligestillede med de visa, som medlemsstaterne udsteder for transit gennem deres område (punkt 2.2).

For at fastlægge den særlige ordning har Kommissionen undersøgt følgende:

- de kroniske administrative problemer, som visse medlemsstaters konsulater i Schweiz og Liechtenstein har gjort opmærksom på med hensyn til udstedelse af visa til tredjelandes statsborgere, der bor og arbejder lovligt i disse lande

- den beskedne risiko det indebærer for medlemsstaterne, at indehavere af opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein rejser gennem deres område.

2005/0158 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[6],

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003 skal de medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004, fra denne dato indføre visumpligt for statsborgere fra tredjelande, der er opført i bilag 1 til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav[7].

(2) Efter artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 vil Schengen-reglernes bestemmelser om betingelser og kriterier for udstedelse af ensartede visa til kortvarige ophold, om gensidig anerkendelse af visa og om ligestilling mellem opholdstilladelser og visa først gælde i de nye medlemsstater, når Rådet har truffet afgørelse derom. De er dog bindende for disse medlemsstater fra tiltrædelsesdatoen.

(3) De nye medlemsstater skal derfor udstede nationale visa til indrejse i eller transit gennem deres område til tredjelandes statsborgere, der er i besiddelse af et ensartet visum, et visum til længerevarende ophold, en opholdstilladelse udstedt af en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, eller et tilsvarende dokument udstedt af de andre nye medlemsstater.

(4) Indehavere af dokumenter udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og af de nye medlemsstater, udgør ikke nogen risiko for de nye

---

6 EFT C […] af […], s.[…].

7 EFT L 81 af 21.3.2001, s.1. Forordningen blev senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EFT L 141 af 04.6.2005, s.3).

medlemsstater, da de er blevet underkastet al nødvendig kontrol i andre medlemsstater. For at undgå at de nye medlemsstater pålægges et urimeligt administrativt ekstraarbejde, bør der vedtages fælles regler, der tillader de nye medlemsstater ensidigt at anerkende disse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa, og der bør indføres en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af denne ensidige anerkendelse.

(5) De fælles regler bør anvendes i en overgangsperiode indtil det tidspunkt, der fastlægges i en rådsafgørelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, første afsnit, i tiltrædelsesakten af 2003.

(6) Anerkendelsen af et dokument bør begrænses til kun at omfatte transit gennem en eller flere nye medlemsstaters område, uden at det påvirker de nye medlemsstaters mulighed for at udstede nationale visa til kortvarige ophold. Deltagelsen i det fælles system bør være frivillig og ikke pålægge de nye medlemsstater yderligere forpligtelser i forhold til dem, der er fastsat i tiltrædelsesakten af 2003.

(7) De fælles regler bør gælde for ensartede visa til kortvarige ophold, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, samt for visa til kortvarige ophold, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af andre nye medlemsstater.

(8) Indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser[8] (i det følgende benævnt "Schengen-konventionen") skal være opfyldt med undtagelse af artikel 5, stk. 1, litra b), for så vidt som denne beslutning indfører ensidig anerkendelse af nationale transitvisa udstedt af en ny medlemsstat og visse dokumenter udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, samt tilsvarende dokumenter udstedt af andre nye medlemsstater.

(9) Målet for den påtænkte handling, nemlig indførelse af en ensidig anerkendelsesordning, der skal anvendes af de nye medlemsstater, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er fastsat i samme artikel, strækker beslutningen sig ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved denne beslutning indføres en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet (i det følgende benævnt de nye medlemsstater) ensidigt kan anerkende

[8] EFT L 239 af 22.09.2000, s. 19.

visse dokumenter som ligestillede med deres nationale transitvisa, når disse dokumenter er udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og af andre nye medlemsstater til tredjelandes statsborgere, som har visumpligt i henhold til forordning (EF) 539/2001.

Artikel 2

1. En ny medlemsstat kan betragte nedenstående dokumenter udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, som ligestillede med sit nationale transitvisum, uanset indehavernes nationalitet:

i) et "ensartet visum", som omhandlet i artikel 10 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

ii) et "visum til længerevarende ophold", som omhandlet i artikel 18 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen

iii) en "opholdstilladelse" som omhandlet i bilag IV til de fælles konsulære instrukser.

2. Hvis en ny medlemsstat vedtager at anvende denne beslutning, anerkender den alle de i stk. 2 omhandlede dokumenter, der er udstedt af medlemsstater, som anvender Schengen-reglerne fuldt ud, uafhængigt af, hvilken stat der har udstedt dokumentet.

Artikel 3

En ny medlemsstat, der anvender artikel 2, kan desuden anerkende nationale visa til kortvarige ophold, visa til længerevarende ophold og opholdstilladelser udstedt af en eller flere andre nye medlemsstater som ligestillede med sit nationale transitvisum.

Dokumenter, der er udstedt af de nye medlemsstater, og som kan anerkendes i henhold til denne beslutning, er anført i bilaget.

Artikel 4

Medlemsstaterne kan kun anerkende dokumenter som ligestillede med deres nationale transitvisa, hvis tredjelandsstatsborgerens transit gennem den (de) nye medlemsstats (medlemsstaters) område ikke overstiger fem dage.

De i artikel 2 og 3 omhandlede dokumenters gyldighedsperiode dækker transittens varighed.

Et ensartet visum, der giver tilladelse til en indrejse, og som er blevet anvendt til indrejse i en medlemsstat, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, er ved indehaverens tilbagerejse gyldigt for transit gennem den (de) samme nye medlemsstats (medlemsstaters) område.

Artikel 5

De nye medlemsstater giver inden 10 arbejdsdage fra denne beslutnings ikrafttræden Kommissionen meddelelse om, hvorvidt de vil anvende denne beslutning.

Kommissionen offentliggør de nye medlemsstaters meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes indtil det tidspunkt, som Rådet fastsætter i en afgørelse i henhold til artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG

Liste over dokumenter udstedt af de nye medlemsstater

TJEKKIET

Visa

– **Vízum k pobytu do 90 dnů** – (*visum til kortvarige ophold*)

– **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR** – (*visum med det formål at opnå opholdstilladelse)*

– **Vízum k pobytu nad 90 dnů** – (*visum til længerevarende ophold*)

– **Diplomatické vízum** – (*diplomatvisum*)

– **Zvláštní vízum** – (*specialvisum*)

– **Vízum za účelem strpění VS** – (*visum, som giver ekstraordinær tilladelse til ophold i landet*)

– **Vstupní vízum VV** – (*indrejsevisum)*

– **Vízum za účelem dočasné ochrany VG** – (*visum til midlertidig beskyttelse*).

Opholdstilladelser

– **Prukaz o povoleki k pobytu pro statniko prislusnika** (*opholdstilladelse for udlændinge*)[9]

  – Længerevarende opholdstilladelse (gyldig - til udløbsdagen - højst 1 år; mulighed for forlængelse)

  – Fast opholdstilladelse (udstedt til udlændinge, som har opholdt sig på Den Tjekkiske Republiks område i over 10 år. Det tidsmæssige krav gælder ikke, hvis den pågældende udlænding er et nært familiemedlem til en tjekkisk statsborger (familiesammenføring), eller hvis den pågældende udlænding har opholdt sig på Den Tjekkiske Republiks område i over 8 år, og de supplerende betingelser, der er fastsat ved lov, er opfyldt (§ 66 i den tjekkiske udlændingelov nr. 326/1999 Col.).

CYPERN

Visa

– **Lufthavnstransitvisum**

[9] Samme type dokument for alle varianter med gyldigheden anført på mærkatet.

– **Transitvisum**

– **Rejsevisum** (en indrejse, to indrejser eller flere indrejser).

Opholdstilladelser

– **Midlertidig opholdstilladelse** (arbejde, besøg, studier)

– **Indrejsetilladelse** (arbejde, studier)

– **Immigrationstilladelse** (fast opholdstilladelse).

LETLAND

Visa

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*visum til kortvarige ophold*)

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*visum til længerevarende ophold*).

Opholdstilladelser

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja** (*fast opholdstilladelse*)[10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*midlertidig opholdstilladelse; gyldigheden varierer fra seks måneder til ti år*)

– **Uzturēšanās atļauja** (*opholdstilladelse*)[11]

  – **Termiņa** (midlertidig opholdstilladelse; gyldigheden varierer fra seks måneder til ti år)

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** (fast opholdstilladelse).

LITAUEN

Visa

– **Trumpalaikė viza** (*visum til kortvarige ophold)*

– **Ilgalaikė viza** (*visum til længerevarende ophold*).

Opholdstilladelser

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** (midlertidig opholdstilladelse; gyldigheden varierer fra et til fem år)

---

[10] Udstedt inden den 1. maj 2004.

[11] Udstedt efter den 1. maj 2004.

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** (fast opholdstilladelse).

UNGARN

Visa

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** (*visum til kortvarige ophold*)

– **Tartózkodási vízum** (*visum til længerevarende ophold*).

Opholdstilladelser

– **Tartózkodási engedély** (opholdstilladelse; gyldigheden varierer fra et til fem år; mulighed for forlængelse)

– **Letelepedési engedély** (etableringstilladelse; giver indehaveren ret til at opholde sig i Ungarn i et ubegrænset tidsrum; gyldig i 5 år)

– **Bevándorlási engedély** (immigrationstilladelse)[12].

MALTA

Visa

– **Lufthavnstransitvisum**

– **Transitvisum** (højst fem dage)

– **Visum til kortvarige ophold eller rejsevisum** (visum til en eller flere indrejser)

– **Visum til længerevarende ophold** (*giver statsborgere fra tredjelande, som søger indrejse på Maltas nationale område af andre årsager end immigration, ret til at aflægge besøg af mere end 90 dages varighed)*

– **Gruppevisum** (ophold i op til 30 dage).

POLEN

Visa

– **Wiza wjazdowa** (indrejsevisum, ophold på normalt højst to uger, gyldigt i op til et år)

– **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (visum til kortvarige ophold på indtil tre måneder, gyldigt i op til fem år, men normalt i et år)

12 Denne tilladelse udstedes ikke længere efter den 1. januar 2002, men tilladelser, der er udstedt tidligere, er stadig gyldige, og disse udlændinge har identitetskort.

– **Wiza pobytowa dlugoterminowa** (visum til længerevarende ophold på op til et år, gyldigt i op til fem år, men normalt for et år)

– **Wiza dyplomatyczna** (diplomatvisum til ophold på op til tre måneder inden for seks måneder, gyldigt i op til fem år, men normalt i seks måneder)

– **Wiza sluzbowa** (tjenestevisum til ophold på op til tre måneder inden for seks måneder, gyldigt i op til fem år, men normalt i seks måneder)

– **Wiza kurierska** (diplomatisk kurervisum, gyldigt i op til seks måneder).

Opholdstilladelser

– **Karta pobytu** (fast opholdstilladelse, "PL"-serien, udstedt siden 1. juli 2001 og gyldig i op til ti år for en udlænding, der har opnået midlertidig opholdstilladelse, fast opholdstilladelse, flygtningestatus eller tilladelse til tålt ophold)

– **Karta stalego pobytu** (fast opholdstilladelse, "XS"-serien udstedt inden 30. juni 2001 for en udlænding, der har opnået fast opholdstilladelse; gyldig i ti år, den sidste opholdstilladelse i denne serie er gyldig indtil 29. juni 2011)

– **Legitymacja dyplomatyczna** (beige diplomatkort udstedt til akkrediterede ambassadører og personale ved diplomatiske missioner)

– **Legitymacja konsularna** (zielona) (grønt konsulatkort udstedt til konsuler og medlemmer af konsulatpersonalet)

– **Legitymacja sluzbowa** (tjenestekort udstedt til medlemmer af de diplomatiske missioners administrative og tekniske personale samt tjenestemedarbejdere).

SLOVENIEN

Visa

– **Vizum za vstop** (*indrejsevisum*)

  – **Vizum za kratkoročno bivanje C** – *(visum til kortvarige ophold)*

  – **Vizum za daljše bivanje D** – *(visum til længerevarende ophold).*

Opholdstilladelser

– **Dovoljenje za stalno prebivanje** (*fast opholdstilladelse*)

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** (*midlertidig opholdstilladelse; gyldig i højst et år, med mindre andet er fastsat i den slovenske udlændingelov*).

SLOVAKIET

Visa

– **Krátkodobé vízum** (*visum til kortvarige ophold*)

– **Dlhodobé vízum** (*visum til længerevarende ophold*).

Opholdstilladelser

– **Prechodný pobyt** (midlertidig opholdstilladelse udstedt til udlændinge, der opholder sig i Den Slovakiske Republik; den er gyldig i højst et år og kan forlænges i op til fem år)

– **Trvalý pobyt** (fast opholdstilladelse; indledningsvis gyldig i tre år og derpå permanent).

2005/0159(COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS BESLUTNING

om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[13],

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 21 i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser[14] (i det følgende benævnt "Schengen-konventionen") fastsætter, at opholdstilladelser udstedt af medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, gensidigt anerkendes som ligestillede med et ensartet visum.

(2) De nuværende EU-regler fastlægger dog ikke nogen forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, hvorved opholdstilladelser udstedt af tredjelande anerkendes som ligestillede med det ensartede visum til transit gennem eller kortvarige ophold i det fælles område.

(3) Tredjelandes statsborgere, der er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt af Schweiz, og som har visumpligt efter Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav[15], skal ansøge om visum, når de rejser gennem det fælles område for at vende tilbage til deres oprindelsesland. Medlemsstaternes konsulater i Schweiz skal derfor behandle et stort antal visumansøgninger indgivet af sådanne statsborgere fra tredjelande. Der er opstået

---

13 EFT C […]af […], s.[…].

14 EFT L 239 af 22.09.2000, s. 19.

15 EFT L 81 af 21.3.2001, s.1. Forordningen blev senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EFT L 141 af 04.6.2005, s.3).

tilsvarende problemer med hensyn til visumansøgninger indgivet af indehavere af opholdstilladelser, som er udstedt af Liechtenstein.

(4) Da Schengen-reglerne skal gennemføres i to faser, skal de nye medlemsstater, der tiltrådte EU den 1. maj 2004, fra denne dato udstede nationale visa til tredjelandes statsborgere, som er i besiddelse af en opholdstilladelse udstedt af Schweiz og Liechtenstein, og som har visumpligt efter Rådets forordning (EF) nr. 539/2001. Nogle af de nye medlemsstater har udtrykt bekymring over den yderligere administrative byrde, dette vil medføre for deres konsulater i Schweiz og Liechtenstein.

(5) Det ser ikke ud til at være nødvendigt, at medlemsstaterne pålægger denne personkategori visumpligt, da disse personer kun repræsenterer en beskeden risiko for illegal immigration i medlemsstaterne.

(6) For at rette op på situationen på konsulaterne i Schweiz og Liechtenstein, hvad angår såvel de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, som de nye medlemsstater, bør der indføres en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at visse opholdstilladelser udstedt af myndighederne i Schweiz og Liechtenstein ensidigt anerkendes som ligestillede med ensartede eller nationale visa.

(7) Anerkendelsen bør begrænses til kun at omfatte transit, uden at det påvirker medlemsstaternes mulighed for at udstede visa til kortvarige ophold.

(8) Anvendelsen af anerkendelsesordningen bør være obligatorisk for medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, og frivillig for de nye medlemsstater, der anvender beslutning …. i overgangsperioden indtil det tidspunkt, der fastlægges af Rådet i overensstemmelse med tiltrædelsesaktens artikel 3, stk. 2, første afsnit.

(9) Indrejsebetingelserne i Schengen-konventionens artikel 5, stk. 1, skal være opfyldt med undtagelse af artikel 5, stk. 1, litra b), for så vidt som denne beslutning indfører ligestilling mellem transitvisa og opholdstilladelser, der er udstedt i Schweiz og Liechtenstein.

(10) Målet for den påtænkte handling, der direkte påvirker EU's visumregler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er fastsat i samme artikel, strækker beslutningen sig ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(11) Hvad angår Republikken Island og Kongeriget Norge, er denne beslutning en videreudvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne og falder dermed ind under det område, der er fastlagt i artikel 1(A) i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse

to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne[16].

(12) I henhold til artikel 1 og 2 i den protokol om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af denne beslutning, som derfor ikke er bindende for eller finder anvendelse i Danmark. Da denne beslutning udbygger Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i del 3 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, beslutter Danmark dog inden for en periode på seks måneder efter Rådets vedtagelse af beslutningen, om det vil gennemføre beslutningen i sin nationale lovgivning.

(13) Denne beslutning er en udbygning af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som heller ikke er bindende for eller finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(14) Denne beslutning er en udbygning af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. artikel 4 og 5 i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne beslutning, som heller ikke er bindende for eller finder anvendelse i Irland -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Ved denne beslutning indføres en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at medlemsstaterne ensidigt anerkender opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein til tredjelandes statsborgere, der har visumpligt i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, som ligestillede med deres ensartede eller nationale transitvisa.

Artikel 2

De medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne fuldt ud, anerkender ensidigt de opholdstilladelser, der er udstedt af Schweiz og Liechtenstein, og som er anført i bilaget.

De nye medlemsstater, der anvender beslutning … om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser, som bygger på, at Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet ensidigt anerkender visse dokumenter som ligestillede med deres nationale visa i forbindelse med transit gennem deres område, kan ensidigt anerkende de opholdstilladelser, der er anført i bilaget til denne beslutning, som ligestillede med deres nationale transitvisa indtil det tidspunkt, der fastlægges af Rådet i henhold til artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

---

16 EFT L 176 af 10.7.1999, s.31.

Artikel 3

Tredjelandsstatsborgerens transit gennem medlemsstatens/medlemsstaternes område må ikke overstige fem dage.

De i bilaget anførte dokumenters gyldighedsperiode dækker transittens varighed.

Artikel 4

Nye medlemsstater giver inden 10 arbejdsdage fra denne beslutnings ikrafttræden Kommissionen meddelelse om, hvorvidt de vil anvende denne beslutning. Kommissionen offentliggør de nye medlemsstaters meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 5

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

BILAG 1

Liste over opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein, jf. artikel 2

A. OPHOLDSTILLADELSER UDSTEDT AF SCHWEIZ

– Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B

(Midlertidig opholdstilladelse af type B. Udstedt i tre eller fire sprogversioner)

(Grå)

– Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C

(Fast opholdstilladelse af type C) (Grøn)

– Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci

(Opholdstilladelse af type Ci for familiemedlemmer til tjenestemænd i internationale organisationer og udenlandske repræsentationer i Schweiz. Den gælder for ledsagere og børn under 21 år) (Rød)

B. OPHOLDSTILLADELSER UDSTEDT AF LIECHTENSTEIN

– Jahresaufenthaltsbewilligung (midlertidig opholdstilladelse)

– Niederlassungs bewilligung (bopælstilladelse med tidsubegrænset gyldighed).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full

participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the

mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Estonia, Cyprus, Latvia, Lithuania, Hungary, Malta, Poland, Slovenia, Slovakia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of

this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision